

DUCHOVNÉ OZVENY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník VII.

September 2004

číslo 9

Zvláštny muž

Chcel by som si uchovať myšlienky z jedného vzácného rozhovoru. Aj preto píšem tieto riadky. A tiež by som ten rozhovor najradšej opísal všetkým ľuďom. To nie je možné, ba ani neviem, či sa mi s dostatočnou silou podarí sprostredkovať aspoň to niečo. Ale aj pre ten pokus píšem tieto riadky.

Rozprával som sa s mužom, ktorý prešiel úspechom asi ďaleko viac ako my. V meste, kde žil, sa stal najbohatším človekom. Ale prišiel pád a situácia úplného krachu a poníženia, odvrátenia sa priateľov... Možno opäť viac ako my precítil „bod nula“. Ale jedna cenná vec z jeho reči bola tá, že on sa na Pána Boha obracal v situáciách, kedy mu bolo najlepšie. A že práve v situáciách biedy menej myslel na neho. Vtedy sa skôr veľmi snažil skoncentrovať všetku svoju vitalitu a rozum.

Zriedkavé, zvláštne, ale i dôležité. Nie všetci to tak vieme prežívať. Keby sme to vedeli, možno by sme predišli mnohým sklamaniam, možno by boli ľudia spokojnejší, možno by ich bolo viac i v kostoloch... Ale hlavne by nám to dosť pomohlo v živote, pretože veľa záleží na postoji. Všetkým nám to prajem.

Peter Cibira

Si jedinečný

Od začiatku vekov nikdy nejestvovala osoba ako Ty. Nikto nemá TVOJ úsmev, oči, ruky, vlasy, TVOJ život. Nikto v celom vesmíre nevidí veci tak ako TY.

SI JEDINEČNÝ!

Apoštolát modlitby na mesiac september:

- **Všeobecný:** Za plné uznanie veľkého prínosu starých ľudí pre duchovný a ľudský rast spoločnosti.
- **Misijný:** Aby sa v Afrike rozvíjala pravá bratská spolupráca medzi všetkými, čo sa podieľajú na vzraste a rozvoji cirkevných spoločenstiev.
- **Úmysel KBS:** Za všetkých školákov. Aby si za vzor brali Pána Ježiša, ktorý rástol v milosti a v múdrosti pred Bohom i pred ľuďmi.

Si iný, ako ktorýkoľvek človek, ktorý v dejinách vesmíru žil. Si JEDINÝ z celého stvorenia, kto má TVOJU zvláštnu zbierku schopností. Cez celú večnosť nikto nikdy nebude chodiť, hovoriť a myslieť ako TY, alebo robiť veci ako TY.

Si VZÁCNÝ, v tom je obrovská hodnota.

Si JEDINEČNÝ a TVOJE bytie, TVOJ život a utrpenie, to všetko nie je žiadna náhoda. Prosím, uvedom si, že Boh ŤA stvoril pre zvláštny účel. Má pre TEBA úlohu, ktorú by nikto nemohol urobiť tak dobre ako TY.

Z miliónov činností je iba jedna určená TEBE. Iba jedna má tú jedinečnú a správnu kombináciu, ktorú Boh potrebuje - a to si TY!

Si JEDINEČNÝ a Boh ŤA potrebuje, lebo ŤA miluje svojou otcovskou a nekonečnou láskou!

Na Slovensku je x% katolíkov.

X% som uviedol zámerne, pretože štatistické čísla sú, žiaľ skreslené. Keď o sebe poviem, že som Angličan, to ešte nemusí byť pravda. Som Angličanom len preto, že ovládam desať slov po anglicky a raz do roka idem do Anglicka na dovolenku? Som katolík, keď to o sebe poviem, viem sa prežehnať, (i keď nikto nevie, či som na sebe urobil kríž, alebo ma mečom označil ZORRO) ako-tak odmrmlam jednu, dve modlitby a raz možno dvakrát do roka na sviatok idem do kostola?

Neprajem nikomu zle, ale asi každý by si mal na vlastnej koži vyskúšať, ako to je, byť v nemocnici, alebo v domove dôchodcov a čakať na návštevu svojich najbližších deň, týždeň, mesiac... Istý čas som každý deň chodil za chorou matkou do nemocnice. Mám pred očami iskry v jej očiach, keď sme sa stretali. Mám však pred očami aj smútok v očiach jej spolubývajúcich, za ktorými prišiel niekto blízky iba občas, alebo aj nikdy. Pri rozhovoroch s nimi bolo cítiť

veľké očakávania a nádeje: „Viete, synovi pomáham finančne. Staviam dom. Bude bývať v novom. Urobí tam izbičku aj pre mňa. Starý dom predáme a ja budem bývať s ním. Nemôže cez týždeň chodiť za mnou, má veľa roboty. Dcére každý rok našetrím na dovolenku pri mori. Povedala, že aj mňa tam raz zoberie. Ja som more ešte nevidela. Tiež má kopec roboty. V nedeľu obaja prídu. Inokedy sa im nedá.“ V nedeľu ale neprišli. Opäť mali „povinnosti“ ako v nedeľu predchádzajúcu, ale aj ako v nedeľu budúcu. Mohli by sme si myslieť, že sa ukážu v čase poberania dôchodku. Ale ako „dobré“ vychované deti neprídu predsa za mamou do nemocnice pre peniaze. Dôchodok jej chodí na účet, ku ktorému majú prístup. A optimistické reči starej chorej pani sú iba zbožným želaním. Takáto pani tam bohužiaľ nebola žiadna výnimka. Bolo ich tam „x“. Opäť som uviedol x, ale len preto, aby som nemusel písať vysoké číslo. Sú takéto deti deťmi?

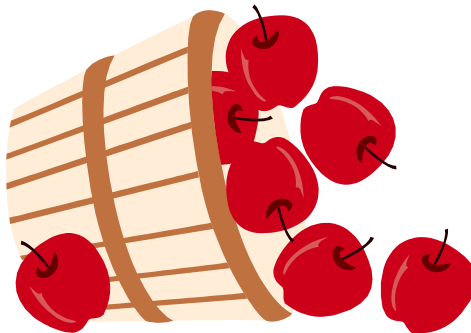
Od nebeského otca sme dostali život, tento svet, zdravie, mnoho talentov. Chodíme za ním na svätú omšu? Ako často? Stretávame sa s ním v Eucharistii? Ako často? Necíti sa ako pani v nemocnici, čo deťom dáva všetko a oni majú iných „BOHOV“, ako je dovolenka, dom, záhrada, televízia, šport, krčma, obchody...? Nechcem tvrdiť, že nikto nemá cez týždeň povinnosti a musí byť každý deň v kostole. Budem ale tvrdiť, že katolík podľa Desatora má deň sviatočný svätiť a ctíť a podľa cirkevného Pätora zúčastniť sa na celej svätej omši, ak na neúčast nemá vážny dôvod. Ruku na srdce: Vidím sa ako kresťan v písme x pri percente katolíkov na Slovensku? Skúsme spočítať veriach v bežnú nedeľu v kostole a urobme pomer s neprítomnými. Zistíme, že pomer sa blíži k desiatim očisteným malomocným, keď deväť z nich Bohu ani nepoďakovalo.

SMVHT

Veľký dar

Veľmi bohatý a mocný kráľ v Bengodi každé ráno prijímal hold svojich poddaných. Podmanil si všetko, čo sa podmaniť dalo a predsa sa nudil.

Spolu s ostatnými prichádzal každé ráno aj mlčanlivý žobrák. Priniesol kráľovi jablko a potom bez slova odišiel. Kráľ navyknutý prijímať iné dary, prijal žobrákov dar trochu znechuteným gestom, ale len čo sa žobrák obrátil, začal sa mu posmievat' a celý dvor s ním.

Žobráka to neodradilo. Prichádzal každé ráno odovzdať kráľovi svoj dar. Kráľ jablká prijímal a odkladal ich do koša pri tróne. Dával doňho všetky jablká, ktoré mu žobrák s úctou trpezlivo prinášal, až začali z koša vypadávať.

Jedného dňa do vypadnutého jablka zahryzla kráľova obľúbená opica, prudko odpľula a hodila ho ku kráľovým nohám. Prekvapený kráľ zbadal v jablku žiarivú perlu. Celý udivený dal čudného žobráka zavolať.

„Prinášal som ti, pane, tieto dary“, povedal žobrák, „aby som ti ukázal, že život ti každé ráno ponúka mimoriadny dar, na ktorý zabúdaš a zahadzuješ ho, lebo si ponorený do veľkého bohatstva. Tým darom je každý DEŇ, ktorý sa začína.“

Sedembolestná

Keď som mala osemnásť, chcela som sa podobat' Márii. Videla som v nej vzor ušľachtilej, nedotknutej krásy plnej svetla, nehy, dobroty... a aj som prosila, aby som sa jej aspoň trochu podobala. No až teraz chápem, že Máriina krása vyvierala z jej nádeje a lásky. No ešte viac z jej sily a bolesti. Sily preto, že všetku tú bolesť dokázala uniesť. Uniesť vo svojom srdci a premýšľať o všetkom, čo nedokáže pochopiť ľudský rozum. Premýšľala o všetkom, čo i nás presahuje a naplnia úžasom, či nekonečným žiaľom. Máriu v tomto jej premýšľaní a bolesti môže snád' aspoň trochu pochopiť len žena, ktorá až do dna vypila kalich materstva:

-jej odvahu k materstvu - nehľadiac na vševidiace a vševediace ústa macošských žien plných posudzovania a odsudzovania

-jej bolesť z obavy o život dieťaťa, keď Herodes (dnes jeho moderní nasledovníci) striehne na jeho život, aby dieťa nenarušilo jeho kráľovský blahobyt a pohodlie

-bolesť strachu o život a zdravie dieťaťa, keď sa jej stráca vo svete

-bolesť nepochopenia, ktorú musí uniesť, keď dieťa musí ísť za svojim cieľom a vytráca sa z rúk a objatia matky...

To naozaj vie pochopiť len materské srdce, bez ohľadu na to, či takéto materské srdce nosí muž, alebo žena. I muž môže mať materské srdce a iste sa i Jozef delil s Máriou o bolesť... No sú chvíle, kedy žena zostáva v bolesti celkom

sama, aby prebdela a premodlila celé noci, keď srdce plače i bez slz a narieka bez toho, aby vydalo čo i len hlások.

Tak možno plakalo Máriino srdce, keď jej syna neprijali vlastní rodáci.

Keď ho kameňovali tí, čo s ním rástli, keď musel odísť a nemal nikde domov.

Tak, ako trpí láskyplná mama, keď musí syna nechať ísť a nepýtať sa kam, čo robí, čo ho bolí..

Keď svet sa stane jeho rodinou a jeho poslanie jeho domovom.

Keď nemôže pohladit', potešiť, postarať sa, poradiť, lebo ani nevie, ani nemôže... a trpí, trpí...

Keď musí nazerať, ako ho svet jedným dychom ženie na piedestál a druhým na Golgotu, preto že nie je ochotný naplniť ich bezodné chůtky a plní vôľu Otca.

Tú najväčšiu bolesť Božej matky však môže precítiť a pochopiť len ten, kto ako ona stratil syna...

Všetci ostatní si len myslia, že to chápu...

Však už nikto, nikto na tomto svete nemôže precítiť v srdci jasný záblesk návratu Syna a vzápätí jeho odchod domov, ktorý nieje v jej náručí a nieje ani z tohto sveta...

Vie niekto precítiť tú samotu? Ježiš poznal a stvoril toto láskyplné srdce svojej Matky a dal jej za seba cez milovaného Jána všetkých ľudí.

Máme matku, ktorá má pre nás srdce plné Lásky a preto plné bolesti.

Ak sa jej chceme podobat', musí naše srdce preniknúť meč bolesti, ktorý sa kalí v rovnakom ohni Lásky ako ten jej... a pritom nestráca Vieru a Nádej...

Terézia Gabriela

Všetky cesty vedú do Ríma - Farská púť do Večného mesta

(pokračovanie z predch. čísel)

Ak tvrdím, že prerobím a nižšie spustiť nemôžem, neverte mi, pretože ak vyhlásite, že odchádzate, spustím ešte o čosi nižšie. Zaujímavá je aj obchodná politika afrických obchodníkov s kožou. Piatí, šiesti sa so svojim tovarom postaví vedľa seba. Prvý má cenu najvyššiu, druhý nižšiu a tak postupne až po posledného, ktorý predáva za zlomok ceny prvého. Naivný turista tak kúpi od posledného, veď nekúpte to, keď je to také lacné, vôbec však netuší, že všetci šiesti sú

vopred dohodnutí a na konci dňa si rozdelia zisk.

Po chvíľke oddychu sme sa úzkymi uličkami pobrali k najkrajšej rímskej fontáne, Fontáne di Trevi. Je slávna nielen pre svoju neopakovateľnú krásu, vynikajúcu vodu, ale i pre legendu, ktorá hovorí, že ak sa cudzinec napije vody z fontány, alebo do nej vhodí mincu, zaručene sa do Ríma vráti. Pre istotu som urobil oboje. Voda bola skutočne vynikajúca, a či sa do Ríma niekedy vrátim, ukáže čas. S nadchádzajúcim večerom nastal čas na nočné osvetlenie

fontány. Čistá priezračná azúrová voda, tryskajúca spomedzi rozoklaných skalísk, valiac sa pomedzi majestátne prísnymi plastikami postáv grécko-rímskej mytológie, úzko kontrastovala s modrou oblohou nastávajúceho večera. Krása zakliata do mramoru, samotný vládca morí, vznešený boh Poseidon, ťahaný na kočiarí v tvare mušle dvojzáprahom pegasov, skamenelé služobníctvo, stromy a rastliny vyvolávali dojem veľkoleposti a nádhery.

(dokončenie na 5. strane)

Šťastie a bolesť

Život nám prináša veľa výnimočných chvíľ. Niektoré sú trpké, bolestné a niektoré sú krásne, nezabudnuteľné. Tie si však akosi nevieme vážiť, a tak si ich často ani neuvedomujeme vo chvíli, keď ich prežívame. Tie trpké sú niečím, čo nás má poučať, posúvať dopredu a žiť ďalej v úskaliach všedných dní. Chvíle, kedy sme šťastní, zasa naopak, by sme radi zastavili. To je žiaľ nemožné. Život ide ďalej a strieda šťastie s bolesťou. O šťastí môžeme hovoriť

vtedy, ak prežívame lásku, rodinnú pohodu, radostné chvíle so svojimi blízkymi, priateľmi, ak práca, ktorú vykonávame nás teší, obohacuje a naplnia na duchu. Bolesť je samota, strata blízkeho človeka, strata lásky, bolesť na tele i bolesť na duši. Sú ľudia, ktorí sú dokonale šťastní, majú lásku svojich snov, prácu, ktorá ich baví a nechápu tých, ktorých prenasleduje bolesť, úzkosť a samota, tých, ktorí chcú aspoň kúsok šťastia pri nesení svojich krížov. Každý má právo na šťastie práve tak, ako si každý raz bude niest' svoj kríž...

M.K.

„Ľudstvo umiera na nedostatok lásky a vzájomnej úcty. Nikto nemá na nikoho čas, iba na seba.“

Matka Tereza

Otvára sa školská brána

To nám to zas utieklo, však? Prázdniny sú už neodmysliteľne preč a nás čaká, ako každý september, nový školský rok. Školské múry sú už oddýchnuté a pripravené počúvať štebot výmyselných žiakov. Iste ste sa už doma nudili, hlavne keď ste nemali veľa možností tráviť leto niekde na dovolenke. Ešte že náš kraj ponúka toľkú krásu Malých Karpát, ktoré sme na začiatku prázdnin navštívili s našim pánom farárom. Slniečko sa pomaly sťahuje do svojho úkrytu, akoby dávalo žiakom najavo, že je čas začať niečo robiť, teda začať sa učiť. Dva mesiace leňošenia sú dost' na to, aby si žiaci oddýchli od písomiek, či skúšania. Škola nie sú len múry z tehál. Škola je miesto, kde učitelia pripravujú žiakov do života. Odovzdávajú im svoje vedomosti, aby oni, žiaci mohli plniť svoje sny o živote. Nieкто má rád výpočty, nieкто jazyky, nieкто rád robí pokusy a skúma niečo nové, Ďalší rád maľuje a ďalší rád spieva. Všetko je potrebné. Je to dar, ktorý dostávame od Boha. A každý ho má iný, aby svet mohol fungovať vo všetkých profesiách. Aby ľudia mohli plniť Božiu vôľu...

M.K.

Škola

Škola, škola, školička,
už ma bolí hlavička.
Škola nás už smelo víta,
mama dobré známky pýta.

Veľa nových vedomostí
sa nám do hláv iste vmestí.
Veď neprídu bez driny
vytúžené prázdniny.
SL

Z dievčenského denníka

Nikdy nepodceňuj to,
o čom nič nevieš.

*

Vždy miluj
a budeš milovaná.

*

Chceli sme zmeniť svet,
ale svet zmenil nás...

*

Možno nám chýba vychovanie
a utŕžime veľa rán,
za jediné jedno pranie,
byť sám sebou a nebyť sám.

*

Je ťažké byť hlúpy,
lebo je veľká konkurencia...

*

Verím, že priatelia sú ako anjeli,
ktorí nás zodvihnú,
keď naše krídla zabudnú lietať.

*

Stačí málo na vyvolanie úsmevu,
no stačí jeden úsmev,
aby sa všetko stalo možným.

*

Ak si myslíš, že život nemá zmysel,
ľahni si spať.

*

Cestá dlhá tisíc míľ
začína prvým krokom.

*

Človek umiera toľkokrát,
koľkokrát stratí priateľa.

*

Nech ti na cestu života
svieti slnko a keď začne
pršať, vezmi dáždnik
a choď ďalej.

*

Nikdy nie sme natoľko dospelí,
aby sme nemohli mať
detské sny.

*

Ži tak, aby ti nikto
nezávidel,
ale mal ťa rád.

*

Nikto sa nenarodil pre šťastie.
Všetci sme sa narodili pre život,
a životom života je láska.

Z denníka Lenky Tóthovej pripravila Lenka Spustová

Všetky cesty vedú do Ríma - Farská púť do Večného mesta

(dokončenie z 3. strany)

Chladné ovzdušie, množstvo lavičiek, obchodíkov so suvenírmi, vytvárajúcich atmosféru pohody a oddychu, ale i veľké množstvo ľudí, lákalo kvantum dotieravých pouličných predavačov, zväčša indického pôvodu, núkajúcich všetko možné, od rôznych elektronických čačiek, až po ruže či údajne hodvábne ručníky. Po malej prestávke spojenej s povinnou návštevou okolitých obchodíkov, očividne ťažiacich z popularity svetoznámej fontány, sme sa presunuli na slávne Španielske námestie. Cestu na Španielske námestie nám spestrila nečakaná udalosť. Asi v polovici cesty, medzi fontánou di Trevi a Španielskym námestím, sme začuli dychovku hrajúcu známu slovenskú náboženskú pieseň. „Čo to má znamenať?“ pýtali sme sa jeden druhého. „Slovenská dychovka v Ríme?“ Keď sa k hudbe po čase pridali taliansky text, mnohí zostali v pomykove. Po chvíli sme sa však dozvedeli príčinu záhadného javu. Od Španielskeho námestia sa rovno k nám tiahol sprievod ľudí. Na začiatku miništranti s krížom a sviečkami, potom dychovka, ďalší miništranti, veľký baldachýn, pod ním kňaz v pluviiáli, v rukách pevne držiaci zlatú monštranciu, za ním množstvo nábožne spievajúcich veriacich, držiacich v rukách malé červené kahančeky. Naš sprievodca Michal nám vysvetlil, že práve prebieha procesia pri príležitosti Sviatku Božieho tela. Keďže štvrtok, na ktorý tento rok sviatkov pripadol, je v Taliansku pracovným dňom, mnohé rímske farnosti využívajú možnosť usporiadať procesiu v nedeľu. Mali sme teda možnosť porovnať slávenie Božieho tela na Slovensku a v Taliansku. Aj tu sa chodí v eucharistickom sprievode od oltára k oltáru, celá slávnosť sa mi však oproti Slovensku zdala o čosi okázalejšia, aj keď sa procesie zúčastnilo možno viac prekvapených turistov, ako domácich a pána farára občas prehlušovali neodbytní pouliční predavači. Po požehnaní sme sa presunuli na neďaleké Španielske námestie, ktorého prehliadka bola posledným bodom dnešného programu. Tu sme sa pohárikom kvalitného červeného talianskeho vína a spevom rozlúčili s našim sprievodcom Michalom. Niektorí využili dokonca možnosť dať si vymalovať svoje meno v čínštine. Výrečnej Číňanke, ktorej zjavne vôbec nevadilo, že jej zrejme nikto z nás nerozumel, stačilo na priložený hárok latinkou napísať meno, priložiť jedno euro, a o malú chvíľu vám obratom vrátila výkres s tromi, štyrmi tajuplnými znakmi, a hrozivo vyzerajúcim okřídleným drakom. Za príplatok aj zarámovaný.

Pondelok, posledný deň nášho pobytu v Ríme bol vyhradený návšteve Baziliky svätého Petra, Vatikánskych múzeí, a poobede osobnému voľnu, v rámci ktorého mohol každý navštíviť rímske pamiatky podľa individuálneho záujmu. Po rannej svätej omši, slúženej ako inak, pod holým nebom, sme sa autobusom odviezli do centra Ríma, odtiaľ sme poza Baziliku svätého Petra a popri dome v ktorom väznili Galilea Galileiho, cez Svätopeterské námestie prešli k budove Vatikánskych múzeí. Vatikánske múzeá sú lahôdkou aj pre najnáročnejšieho milovníka umenia. Dlhá trasa začína prísnu kontrolou, ktorá zahŕňa aj prechod detektorom kovov. Akékoľvek podozrivé predmety treba ihneď odovzdať. Ďalej trasa pokračuje radom dlhých, krásne zdobených sál s vystavenými exponátmi, vrátane Raffaelových sál s unikátnou freskou Aténskej školy. Prehliadka vrcholí návštevou zreštaurovanej Sixtínskej kaplnky. Okrem svetoznámych Michelangelových fresiek je kaplnka známa zasadaním konkláve. Práve tu volí kolégium

kardinálov nového pápeža. Po prehliadke vatikánskych múzeí nasledovala Bazilika svätého Petra. Už cestou v autobuse nás vedúci zájazdu upozorňoval na riziko spojené s výberom neprimeraného oblečenia na návštevu Baziliky. Tí, ktorí tento fakt odignorovali, alebo podcenili, si museli na prehliadku kúpiť v okolitých stánkoch vhodnejšie oblečenie. Podnikaví Taliani dokonca ponúkajú na tento účel špeciálne jednorazové papierové nohavice. Už pri vstupe nesporne zaujme Bazilika každého svojou obrovskou majestátnou veľkosťou a rozľahlosťou. Hneď pri vchode, v pravej kaplnke za nepriestrelným sklom, tam kde sa obvykle tlačí najviac ľudí, je umiestnený jeden z najväčších klenotov západného umenia, slávna Michelangelova Pieta. V ďalšej kaplnke, tentokrát hneď vedľa hlavného oltára spočíva v sklenej rakve uložené neporušené telo blahoslaveného pápeža Jána XXIII. Pápež naozaj vyzerá, akoby len pred chvíľkou usnul, na perách mu pohráva ľahučký úsmev. Dominantou baziliky je dvadsaťsedem metrov vysoký bronzový Berniniho baldachýn nad hlavným oltárom chrámu. Pod oltárom, na ktorom smie slúžiť omšu iba pápež, sa nachádza samotný hrob sv. Petra, ku ktorému sa dá zostúpiť z priestoru svätých krýpt. Za zmienku stojí aj množstvo nádherných, zväčša mramorových epitafov zosnulých pápežov, kardinálov, kráľov a vojvodcov, bronzová socha svätého Petra z trinásteho storočia, ktorej chodidlá sú dokonale vyhladené bozkami a dotykmi rúk miliónov pútnikov, a samozrejme Svätá brána otvorená len počas jubilejných rokov. Spomeniem aj Katedru svätého Petra, majstrovské Berniniho dielo. Zlato-bronzový stolec podopierajú štyria učители cirkvi. Neodolateľným zážitkom pre tých odvážnejších je výstup na vyše 119 metrov vysokú kupolu chrámu. Výstup sa začína výťahom, ktorý vás vyvezie na strechu Svätopeterskej baziliky. Zo strechy pokračujeme úzkymi schodmi do vnútornej časti kupole. Dostaneme sa na galériu, z ktorej sa z výšky 53 metrov od úrovne podlahy baziliky, pri pohľade do vnútra lode, aj obrovský Berniniho baldachýn javí nie väčší ako zápalková škatuľka. Z galérie výstup pokračuje úzkymi točitými schodmi medzi dvoma plášťami kupoly až na samý vrch do lucerny. Po vystúpení na balkón, opisujúci kruh po obvodě lucerny, sa nám naskytne neopakovateľný panoramatický výhľad na Večné mesto.

Zvyšok dňa pokrýval individuálny program. Mnohí využili osobné voľno na návštevu pamiatok, ktoré sme si nestihli prezrieť v predchádzajúce dni, alebo s ktorými sa chceli zoznámiť podrobnejšie. Iní nakupovali suveníry, devocionálie, rôzne upomienkové predmety, strávili čas v niektorej z početných kaviarničiek, alebo sa len tak túlili úzkymi kľukatými uličkami a romantickými zákutiami starého mesta. Stretnúť sme sa mali o ôsmej večer na Námestí sv. Petra. Tých, ktorí prišli skôr, milo prekvapilo stretnutie s otcom kardinálom Tomkom.

Poslednýkrát sme teda stáli na námestí pred Chrámom chrámov. Deň sa pomaly chýlil ku koncu. Slnko, chystajúce sa po celodennej púti na zaslúžený odpočinok kamsi ďaleko na západ, za majestátnu kupolu chrámu, a potom ešte ďalej do mora, akoby predznamenávalo aj koniec našej púte. „Živ Bože Otca svätého, námestníka Kristovho“, zaznelo ešte poslednýkrát Svätopeterským námestím. Zbohom Rím. Vlastne nie zbohom, lež dovidenia Večné mesto!

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na september

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv.omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Suchá – utorok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

3. septembra – 1. piatok v mesiaci,

Košolná 7.30; Suchá 18.00

4. septembra – 1. sobota v mesiaci,

Suchá 7.30

5. septembra – 23. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

8. septembra – Narodenie Panny Márie

Suchá 18.00

12. septembra – 24. nedeľa v Cezročnom období
Meno Panny Márie

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 9.00 Košolná 10.30 - hody

14. septembra - Povýšenie Svätého kríža

Košolná 17.00 - titul kostola

15. septembra – Sedembolestná Panna Mária,
patrónka Slovenska

Košolná 7.30; Zvončín 9.00; Suchá 10.30

19. septembra - 25. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

26. septembra – 26. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

august v našej farnosti

Zosnulí:

+ 8. 8., Sidónia Kralovičová, Suchá, 67.r.

+ 10. 8., Adrián Sládek, Zvončín, 3.r.

+ 18. 8., Vendelín Izakovič, Košolná, 68.r.

+ 22. 8., Mária Odkladalová, Zvončín, 80.r.

Pokrstení:

*10. 7.2004, Andrej Kyrinovič, Suchá

*14. 4.2004, Filip Sawicki, Suchá

*31. 7.2004, Matáš Makan, Suchá

* 4. 7.2004, Adela Čáčková, Suchá

*31. 7.2004, Lucia Rábarová, Košolná

*15. 3.2004, Kristína Hvizdošová, Košolná

* 9. 6.2004, Daniela Kobetičová, Suchá

*15. 6.2004, Terézia Fančovičová, Trnava

*23. 7.2004, Natália Krupanská, Suchá

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.
Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor
S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

SEPTEMBER 2004

Cezročné obdobie

St 1 Egid, opát

Št 2 Ingrida

Pi 3 Gregor Veľký, pápež, učiteľ Cirkvi

So 4 Rozália

Ne 5 23. Nedeľa v Cezročnom období

Po 6 Zachariáš

Ut 7 sv. košickí mučeníci

St 8 Narodenie Panny Márie

Št 9 Peter Claver, kňaz

Pi 10 Mikuláš Tolestínsky

So 11 Bystrík

Ne 12 24. Nedeľa v Cezročnom období

Po 13 Ján Zlatoústý, biskup, učiteľ Cirkvi

Ut 14 Povýšenie Svätého kríža

St 15 **Sedembolestná Panna Mária (Kántry)**

Št 16 Kornel, pápež a Cyprián, biskup, mučeníci

Pi 17 Róbert Bellarmin, biskup, učiteľ Cirkvi (Kántry)

So 18 Jozef Kupertínsky (Kántry)

Ne 19 25. Nedeľa v Cezročnom období

Po 20 O.K.Taegon a P.Ch.Hasang a spol. muč.

Ut 21 Matúš, apoštol, evanjelista

St 22 Emerám, biskup, mučeník

Št 23 Linus, pápež

Pi 24 Panna Mária de Mercede

So 25 Kleofáš

Ne 26 26. Nedeľa v Cezročnom období

Po 27 Vincent de Paul, kňaz

Ut 28 Václav, mučeník

St 29 Michal, Gabriel, Rafael, archanjeli

Št 30 Hieronym, kňaz, učiteľ Cirkvi

Výročia,

významné cirkevné akcie

9.9. biskupská vysviacka Mons. ThDr.

František Tondra, diecézny biskup (1989), Spiš

9.9. biskupská vysviacka Mons. Dominik

Kaľata, pomocný biskup vo Freiburgu (1955),

Nemecko

15.9. biskupská vysviacka kardinál Jozef

Tomko, arcibiskup, bývalý prefekt Kongregácie

pre evanjelizáciu národov (1979), Rím

18.9. biskupská vysviacka Mons. ThDr.

Marián Chovanec, pomocný biskup (1999),

Nitra

25.9. biskupská vysviacka Mons. ThDr.

Tomáš Galis, pomocný biskup (1999),

Banská Bystrica